LIETUVOS RESPUBLIKOS IR LATVIJOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Latvijos Respublikos Vyriausybė, siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2 straipsnis
MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima sutartį sudaranti šalis arba jos administraciniai- teritoriniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokiu būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma sutartis, visų pirma:

a) Lietuvoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis,

(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,

(iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Latvijoje:

(i) pelno mokestis (pelnas nodoklis),

(ii) individų pajamų mokestis (iedzivotaju ienakuma nodoklis),

(iii) turto mokestis (ipašuma nodoklis)

(toliau vadinami „Latvijos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis
BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Latvija“ reiškia Latvijos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme – Latvijos Respublikos teritoriją ir Latvijos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Latvija pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

c) sąvoka „asmuo“ apima individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų organizaciją;

d) sąvoka „bendrovė“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokį kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacine organizacija;

e) sąvokos „sutartį sudarančios šalies įmonė“ ir „kitos sutartį sudarančios šalies įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią sutartį sudarančios šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui;

f) sąvoka „pilietis“ reiškia:

(i) bet kokį individą, turintį sutartį sudarančios šalies pilietybę,

(ii) bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal sutartį sudarančioje šalyje veikiančius įstatymus;

g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus laivu, oro, geležinkelio ar autokelių transportu, kuriuos vykdo sutartį sudarančios šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonė kursuoja tiktai tarp kitos sutartį sudarančios šalies vietovių;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Lietuvoje – finansų ministrą ir jo įgaliotą atstovą,

(ii) Latvijoje – finansų ministrą ir jo įgaliotą atstovą.

2. Sutartį sudarančiai šaliai taikant sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos šalies mokesčių, kuriems taikoma sutartis, įstatymus.

4 straipsnis
REZIDENTAS

1. Šioje sutartyje sąvoka „sutartį sudarančios šalies rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Tačiau ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo. Sąvoka „sutartį sudarančios šalies rezidentas“ taip pat apima tos valstybės vyriausybę, jos administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią bei bet kokią agentūrą arba struktūrinį vienetą, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai šaliai, administraciniam- teritoriniam padaliniui ar vietos valdžiai ir kuris įsteigtas remiantis tos šalies įstatymais.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose šalyse, tai laikomas rezidentu tos šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje iš šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos šalies, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose šalyse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos šalies, kurios pilietybę turi;

d) jeigu jis yra abiejų šalių arba nėra nė vienos iš jų pilietis, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tai jis laikomas rezidentu tos šalies, pagal kurios įstatymus jis tokį statusą įgyja.

5 straipsnis
NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ visų pirma apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę, ir

f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė arba statybos ar montavimo objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu jis egzistuoja ilgiau negu šešis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą sutartį sudarančioje šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė, laikoma turinčia toje šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė laikoma neturinčia sutartį sudarančioje šalyje nuolatinės buveinės, kai ji šioje šalyje tik užsiima komercine- ūkine veikla per brokerį, įgaliotinį arba bet kokį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama bendrovės, kuri yra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis
PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš kitoje sutartį sudarančioje šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos sutartį sudarančios šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Bet kokiu atveju sąvoka apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, opcionus ar panašias teises į nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, nekilnojamojo turto uzufruktą bei teises į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai bei oro transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pelnui iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis
KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas kitoje sutartį sudarančioje šalyje gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu sutartį sudarančios šalies įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanti tokią pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti nustatytas išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur.

4. Jeigu sutartį sudarančioje šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tokiai sutartį sudarančiai šaliai apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų svari ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis
TARPTAUTINIS TRANSPORTAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniuose pervežimuose naudojant laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones, apmokestinamas tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos įmonės, tarptautiniuose pervežimuose naudojančios laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones, pajamoms, kurios gaunamos už konteinerių (įskaitant priekabas, baržas ir panašius su konteinerių transportu susijusius įrenginius), reikalingų gaminių ar prekių tarptautiniams pervežimams, naudojimą, laikymą arba nuomą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis
ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai sutartį sudarančios šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos sutartį sudarančios šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja sutartį sudarančios šalies įmonės ir kitos sutartį sudarančios šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu sutartį sudaranti šalis įskaito į tos šalies įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kaip tos kitos šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta šalis laiko pelnu, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos šalies įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos, kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita šalis atitinkamai koreguoja ten mokamo pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios sutarties nuostatas, o sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis
DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, apmokestinami tik toje kitoje šalyje, jeigu dividendų gavėjas:

a) yra bendrovė (bet ne bendrija),

b) yra tikrasis šių dividendų savininkas, ir

c) jam tiesiogiai priklauso dividendus mokančios bendrovės akcijos, sudarančios ne mažiau kaip 25 procentus jos kapitalo ir visų balsų.

2. Bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui mokami dividendai, bet ne tie, kurie minimi 1 paragrafe, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti 15 procentų bendros dividendų sumos. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje,

kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos sutartį sudarančios šalies, ta kita šalis gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje šalyje esančia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete, taip pat gali iš bendrovės nepaskirstyto pelno neimti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje šalyje.

11 straipsnis
PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios sutartį sudarančioje šalyje ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, kuris yra tikrasis palūkanų savininkas, apmokestinamos tik toje kitoje šalyje.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas arba skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

3. 1 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties nuostatas.

12 straipsnis
ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys sutartį sudarančioje šalyje ir mokami kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, kuris yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, apmokestinami tik toje kitoje šalyje.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

3. 1 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias mokami atlyginimai už nuosavybės teisių

perleidimą, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties sąlygas.

13 straipsnis
KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidento kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

3. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies įmonė, tarptautiniuose pervežimuose naudojanti laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones, iš tokių tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių arba iš su tokių laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių arba konteinerių (įskaitant priekabas, baržas ir panašius su konteinerių transportu susijusius įrenginius), reikalingų gaminių ar prekių tarptautiniams pervežimams, naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, bet ne to, kuris minimas 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

5. Neatsižvelgiant į 4 paragrafo nuostatas, pajamos iš bet kokio turto perleidimo, gaunamos individo, kuris buvo sutartį sudarančios šalies rezidentas ir tapo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu, gali būti apmokestinamos pirma paminėtoje šalyje, jeigu perleidimas vykdomas bet kuriuo metu dešimties metų laikotarpyje nuo tos dienos, kai individas nustojo būti pirma paminėtos šalies rezidentu.

14 straipsnis
INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje, tačiau tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ apima visų pirma individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Remiantis 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu:

a) gavėjas toje kitoje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra tos kitos šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi toje kitoje šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą laive, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonėje, kuriuos tarptautiniuose pervežimuose naudoja sutartį sudarančios šalies įmonė, gali būti apmokestinamas toje šalyje.

16 straipsnis
DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip bendrovės ar bet kokio kito juridinio asmens, kitos sutartį sudarančios šalies rezidento, direktorių valdybos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

17 straipsnis
MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jo vizitas į tą šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos sutartį sudarančios šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos, priklausomai nuo aplinkybių, apmokestinamos remiantis 7, 14 arba 15 straipsnio nuostatomis.

18 straipsnis
PENSIJOS

Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, sutartį sudarančios šalies rezidentui už praeityje dirbtą darbą mokamos pensijos ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje šalyje.

19 straipsnis
VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią individui moka sutartį sudaranti šalis arba administracinis- teritorinis padalinys, arba jų vietos valdžia už tarnybą tai šaliai, padaliniui arba vietos valdžiai, apmokestinamas tik toje šalyje.

b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje, jeigu tarnyba atliekama toje šalyje ir individas yra tos šalies rezidentas, kuris:

(i) yra tos šalies pilietis, arba

(ii) netapo tos šalies rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią individui moka sutartį sudaranti šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba jų vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai šaliai, padaliniui arba vietos valdžiai, apmokestinama tik toje šalyje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje, jeigu individas yra tos šalies rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima sutartį sudaranti šalis arba administracinis- teritorinis padalinys, arba jų vietos valdžia.

20 straipsnis
STUDENTAI

Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas, mokinys arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į sutartį sudarančią šalį buvo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje šalyje tiktai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos šalies ribų.

21 straipsnis
KITOS PAJAMOS

1. Sutartį sudarančios šalies rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarančios, neaprašytos ankstesniuose šios sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra tikrai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis
KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio sutartį sudarančios šalies rezidentui ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidento kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

3. Kapitalas, priklausantis sutartį sudarančios šalies įmonei, tarptautiniuose pervežimuose naudojančiai laivus, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemones, ir sudarytas iš tokių

tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių, iš su tokių laivų, oro, geležinkelio ar autokelių transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto arba iš konteinerių (įskaitant priekabas, baržas ir panašius su konteinerių transportu susijusius įrenginius), reikalingų gaminių ir prekių tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje šalyje.

4. Visos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje šalyje.

23 straipsnis
DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Kai sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna pajamas (bet ne tas pajamas, kurioms taikomas 30 straipsnis) arba turi kapitalo, kurie, remiantis šios sutarties 7, 14, 15 arba 22 straipsnių nuostatomis, gali būti apmokestinami kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tada pirma paminėta šalis, remdamasi 2 ir 3 paragrafų nuostatomis, atleidžia tokias pajamas arba kapitalą nuo mokesčio.

2. Kai sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna tokias pajamas, bet ne tas pajamas, kurioms taikomos 1 paragrafo nuostatos, kurios, remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tai pirma paminėta šalis leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią toje kitoje šalyje sumokėtam mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos mokesčio dalies, kuri priskiriama toje kitoje šalyje gaunamų pajamų rūšims.

3. Neatsižvelgiant į tai, kad remiantis bet kokia sutarties nuostata sutartį sudarančios šalies rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas yra atleidžiami nuo mokesčio toje šalyje, tokia šalis, apskaičiuodama tokio rezidento mokestį nuo likusių pajamų arba kapitalo, gali atsižvelgti į atleistas nuo mokesčio pajamas arba kapitalą.

24 straipsnis
NEDISKRIMINACIJA

1. Sutartį sudarančios šalies piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, sutartį sudarančios šalies rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms.

3. Nuolatinės buveinės, kurią sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinimas toje kitoje šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip sutartį sudarančios šalies įsipareigojimas kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 4 paragrafo arba 12 straipsnio 4 paragrafo nuostatos, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį pelną, palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos šalies rezidento skolos.

5. Sutartį sudarančios šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis
ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragrafe, – į tos sutartį sudarančios šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos sutartį sudarančios šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš sutartį sudarančių šalių kompetentingų asmenų atstovų.

26 straipsnis
KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios sutarties arba sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia sutartį sudarančios šalies gaunama informacija laikoma paslaptyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet kokiu atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios sutartį sudarančią šalį:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos sutartį sudarančios šalies įstatymų ir valdymo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos sutartį sudarančios šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

27 straipsnis
PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Sutartį sudarančios šalys įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokamus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusios sutartį sudarančios šalies įstatymai.

2. Tuo atveju, kai sutartį sudaranti šalis prašo surinkti mokesčius, kurių surinkimui pritarė kita sutartį sudaranti šalis, tai ta kita sutartį sudaranti šalis tokius mokesčius renka remdamasi savo mokesčių rinkimo įstatymais, lyg taip renkami mokesčiai būtų jos mokesčiai.

3. Bet koks sutartį sudarančios šalies prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su tokiu pažymėjimu, kokio reikalauja tos šalies įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokamų mokesčių dydį.

4. Kai sutartį sudarančios šalies mokestinė pretenzija nėra galutinai nustatyta dėl tos priežasties, kad ją galima apskųsti ar kitaip paveikti, tai ta šalis, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos sutartį sudarančios šalies imtis tokių laikinų apsaugos priemonių, kurias gali panaudoti ta kita šalis pagal tos kitos šalies įstatymus. Jeigu kita šalis tokį prašymą pripažįsta, tai ta kita šalis imasi tokių laikinų priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma paminėtai šaliai nesumokami mokesčiai būtų tos kitos šalies mokesčiai.

5. Ankstesniuose šio straipsnio paragrafuose aprašytą prašymą sutartį sudaranti šalis pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje šalyje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokamus mokesčius.

6. Sutartį sudaranti šalis, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsiant grąžina tai sutartį sudarančiai šaliai, kurios naudai buvo išieškoti mokesčiai, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia minusuodama 7 b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Suprantama, kad jeigu abiejų sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia ta pati šalis,

b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia kita šalis ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita šalis.

Kai tik sutartį sudaranti šalis numato, kad gali turėti neįprastų išlaidų, ji apie tai informuoja kitą sutartį sudarančią šalį ir nurodo apytikrę tokių išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje sąvoka „mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

28 straipsnis
DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ ARBA KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių sutarčių nuostatomis.

29 straipsnis
VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios sutarties nuostatas.

2. Asmuo, sutartį sudarančios šalies rezidentas, kuris kitos sutartį sudarančios šalies kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, dėl šios veiklos, remiantis šio straipsnio 3 ir 4 paragrafais, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šiame paragrafe:

a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma to kito asmens veikla, jeigu ši veikla yra iš esmės panaši į tą, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo,

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Algos, darbo užmokestis ir kiti atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už toje kitoje šalyje atliekamus darbus, su sąlyga, kad kontinentiniame šelfe atliekamo darbo trukmė, bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ne mažesnė kaip 30 dienų.

5. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už perleidimą:

a) jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrimo ar eksploatavimo teisių dalies, arba

b) turto, kuris yra kitoje sutartį sudarančioje šalyje ir naudojamas tokiam tyrimui ar eksploatavimui toje šalyje, arba

c) akcijų, kurių vertės didžiąją dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro teisės bei a) ir b) punktuose minimas turtas,

gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

30 straipsnis
LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Neatsižvelgiant į 11 ir 12 straipsnių ir į 7 straipsnio 1 paragrafo, 10 straipsnio 1 paragrafo ir 14 straipsnio 1 paragrafo nuostatas, juridinio asmens, sutartį sudarančios šalies rezidento, pajamos, susidarančios arba gaunamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos kiekvienoje šalyje pagal jų vidaus įstatymus ir remiantis kitomis šios sutarties nuostatomis, jeigu galima pagrįstai laikyti, kad pagrindinė priežastis, dėl kurios asmuo buvo įsteigtas pirma paminėtoje šalyje arba dėl kurios tokio asmens dalį įsigijo vienas ar daugiau asmenų, kurie nėra tos šalies rezidentai, arba ji buvo įsigyta jų naudai, yra gauti tokių nuostatų teikiamą naudą.

31 straipsnis
ĮSIGALIOJIMAS

1. Sutartį sudarančių šalių vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.

2. Sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos galioja:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – apmokestinant pajamas, gaunamas nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo.

32 straipsnis
SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši sutartis galioja, kol sutartį sudaranti šalis ją nutraukia. Kiekviena sutartį sudaranti šalis gali nutraukti sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju sutartis nustoja galioti:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – imamiems nuo pajamų, gaunamų nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

Visa tai liudydami, šią sutartį pasirašo atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 1993 m. gruodžio 17 d. anglų, lietuvių ir latvių kalbomis, kiekvienas tekstas yra vienodai autentiškas, bet suprantama, kad esant skirtingai atskirų tekstų interpretacijai, pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU	LATVIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU

Gerb. Pone,

Turiu garbės kreiptis dėl Sutarties dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, kurią šiandien pasirašė mūsų Vyriausybės.

Norėčiau atkreipti dėmesį į 8 straipsnį ir nurodyti, kad mano Vyriausybė išsireiškimą „sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose“ supranta taip, kaip jis aiškinamas Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) sutarties modelio Komentaro 8 straipsnio 7-14 paragrafuose ir bet kokiu atveju neapima pelno, gaunamo naudojant ar turint nuosavybėje dokus, sandėlius, terminalus, uosto krovimo įrenginius ar kitą panašų turtą sausumoje, išskyrus ten, kur šis pelnas tiesiogiai susijęs su operacijomis, kurias atlieka įmonės, naudodamos laivus.

Būčiau dėkingas, jeigu Jūsų šalis patvirtintų, kad Ji sutinka su tokiu išaiškinimu ir ketina atitinkamai taikyti šią sutartį.

Pasirašė

_____

Gerb. Pone,

Turiu garbės kreiptis dėl Jūsų laiško apie Sutarties dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, kurią šiandien pasirašė mūsų Vyriausybės, 8 straipsnį.

Man malonu patvirtinti, kad mano Vyriausybė sutinka su tame laiške išdėstytu išaiškinimu, kurį Jūsų Vyriausybė duoda terminui „sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose“.

Pasirašė

_____